

ved at indføre sundhedsrum. Er ordføreren uenig i det?

(Kort bemærkning).

Helle Sjelle (KF):

Jeg kan forsikre Socialdemokratiet om, at vi har fulgt med i Det Konservative Folkeparti, men det har altså ikke givet anledning til, at vi har ændret mening. Til gengæld har det faktisk givet anledning til, at vi for nylig har afsat flere midler til de lokale initiativer, som man bl.a. har taget på Vesterbro. Vi synes, at mange af de initiativer lyder ganske fornuftige, derfor har vi også i flere forhandlinger været med til at afsætte nogle midler til lokalt forankrede initiativer, så jeg synes bestemt ikke, man kan beskyldes os for ikke at lytte, fordi vi ikke går ind for fixerum.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Vi springer over, så næste ordfører er hr. Kamal Qureshi.

Kamal Qureshi (SF):

I Danmark dør hvert år ca. 300 narkomaner på grund af deres stofafhængighed. Det ville svare til, at et stort charterfly faldt ned hvert år, og jeg tror faktisk, at hvis der i andre befolkningsgrupper i Danmark hvert år døde 300 personer af noget, man godt kunne forhindre, havde man handlet hurtigere.

Kl. 17.30

14 pct. af de danske stiknarkomaner er smittet med hiv, hvilket er årsagen til, at Hiv-Danmark støtter sundhedsrumforslaget. 75 pct. af dem er smittet med hepatitis C, et utal af dem har fået amputeret lemmer, og stort set alle gadenarkomaner har fået varige fysiske skader – alt sammen noget, det er formålet at undgå ved at etablere et sundhedsrum. Vi ønsker faktisk ikke et fixerum, men et sundhedsrum, som vi foretrækker at kalde det, og som skal give de hårdest ramte stofmisbrugere adgang til faguddannet sygepleje i ikkestressende og sikre omgivelser ved indtagelsen af deres stoffer, så dødsfald som følge af overdosis forhindres.

Derudover åbner det, at stofmisbrugeren dagligt kommer i et sundhedsrum, mulighed for at opbygge tillid og kendskab til den enkelte stofmisbrugers specifikke situation, og derfor skal sociale og rådgivningsmæssige tilbud også være en del af sundhedsrummet. Der skal være udgående medarbejdere, der kan sikre kontak-

ten til de allersvageste, og den kontakt, der skabes, skal bruges til og kan være afgørende for, at stofmisbrugeren kommer ind i et eksisterende rådgivnings- og behandlingssystem. Det er netop i denne form, sundhedsrummet viser sin berettigelse de steder, hvor det bruges som indslusningssted til behandling, og hvor stofmisbrugeren trygt kan og vil komme ofte uden samtidig at pådrage sig livsvarende sundhedsmæssige skader.

Målgruppen for et sundhedsrum er de hårdest ramte stofmisbrugere – de svageste, de, der ofte lever på gaden eller hutler sig fra et værelse hos en ven til en madras hos en bekendt, de, som gentagne gange har været udsat for seksuelle overgreb, og de, som gennem mange år har været udsat for fysisk eller psykisk vold eller begge dele eller på anden måde lider under tolt omsorgssvigt.

I dag står de tilbage med narkotika som den eneste lindring af deres helt umenneskelige mentale skader, og derfor lever de i daglig kriminalitet og prostitution og i daglig ydmygelse på gaden. De indtager deres stoffer i byrummet med den deraf følgende helt urimelig høje risiko for fysiske og sundhedsmæssige skader, som nemt kan undgås. Ofte er de uden for rækkevidde af det eksisterende behandlingssystem eller har ikke udbytte af den kontakt, de har eller har haft, og det er netop dem, vi skal nå med et sundhedsrum. Netop i forbindelse med deres stofindtag kan vi nå dem, hvis de får lov at komme under sundhedsfagligt opsyn, det er vores faste tro, og den bygger på de beviselige erfaringer fra de lande, der har etableret sådanne foranstaltninger, såsom Tyskland, Schweiz, Holland og Australien og på det seneste Norge og Canada.

Jeg synes også, jeg vil tilføje, at det er vigtigt, at man måler et samfund på den måde, det behandler sine svageste på. En af de svageste grupper overhovedet i det danske samfund er stofmisbrugerne, og at give dem noget af deres værdighed tilbage, så de ikke bliver opdaget i kældre og containere eller andre ubehagelige steder, mens de er ved at fixe, og at give dem værdigheden tilbage, fordi der er nogle, der tager sig af dem, når de har det dårligst, vil være med til at flytte fokus væk fra at gøre dem til kriminelle til at gøre dem til det, de rent faktisk er, nemlig mennesker, der er sygeligt afhængige af stoffer.